

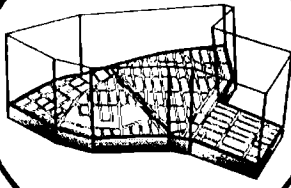
VAAD TIKIN EIREVIN

of WILLIAMSBURG

288 Keap St. Brooklyn NY 11211

(718) 387-4498

שמחים לסמרו

ולערב עירובנו

וועד תיקון עירובין

דוויליאמסבורג

בהשגחת ובפיקוח ב"ד המיוחד לעניני עירובין

ערש"ק לסדר ושבתה הארץ שבת לה'
י"ד אייר כ"ט למבנ"י

כעבור חודש ימים

נודה ה' מאוד בפינו בתוך רבים נהללנו על כל הטוב והחסד אשר גמלנו, כעבור חודש ימים אשר בה זכינו וזיכינו את אלפי ישראל שיכולו להתענג עם השבת ולשומרה כראוי, ע"י העירוב המהודר שהוקם פה בשכונתנו ע"י ב"ד המיוחד לתיקון עירוב, ובהכשר שני עמודי ההוראה הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד האליין שליט"א, אשר הן הנה אשר עודדו וחזקו את ירי הרבנים הגאונים שליט"א חברי ב"ד המיוחד והעסקנים החשובים מזכי הרבים אשר אין חטא בא על ידם שיח"י, מעת אשר עלה הרעיון מחדש לתקן את שכונתנו עם עירוב ועד עתה.

כעבור חודש ימים מאז שנתקן תיקון גדול הלו ביום י"ד ניסן בפרוס חג הפסח העלע"ט ועד עתה י"ד אייר פסח שני ערש"ק פ' ושבתה הארץ שבת, חודש ימים של שמירת שבת ויום טוב כדת (כאשר כבר בימים הראשונים של החג הורגש גדל נחיצות העירוב, וגודל המכשלה שהיתה עד אז בהוצאה וטלטול שלא לצורך), תודש ימים של עונג שבת כראוי, חודש ימים של כבוד שבת כנכון, חודש ימים של השפעת קדושה וטהרה על שכונתנו המעטירה כמ"ש הספה"ק, וחודש ימים אשר שלומי אמוני ישראל ראו שנצח ישראל לא ישקר וקושטא קאי. מאז ועד עתה אחרי שעברו ד' שבחות שלפני ישראל נהנו ונשתמשו עם העירוב המהודר, מודים אנחנו לך על הזכות הגדולה שנפלה בחבלינו, להיות לנו חלק עם מזכי הרבים אשר ידועים דברי הוזה"ק הנוראים בפרשת תרומה במעלת מזכי הרבים אשר מכריעים את כל העולם לכף זכות, אשרינו.

(ויש להסמיק לכאן מה שמצינו בל"מ דאחר שלשים יום בעיר הוי קבוע בהעיר, ע"י ב"ב ח' ע"א דאחר שלשים יום מקרי תושב העיר, ובכתובות י"ט ע"ב לגבי שטר פרוע, ועיי"ש בריטב"א דאין שכונה פחות משלשים יום, וכ"ה לגבי שוכר בית בחר"ל דפטור ממזוזה כל י"ד יום ע"י י"ד ס' רפ"ו סעי' ל"ב).

הנה בשבוע שעבר ביארנו קצת מהענין דהלכה כדברי המיקל בעירוב, ונתעוררנו מהרבנים הגאונים שליט"א שאולי נתקבל הרושם שעל הן כללא דהלכה כדברי המיקל בעירוב תלוי היתר הטלטול ע"י העירוב שהוקם בשכונתנו. הלא כמס"כ שם ישתקע הדבר ולא יאמר כן, ונאמן עלינו דברי יוסה"ד הגה"צ אבד"ק האליין שליט"א אשר כפל ושנה ושילש הדברים כמה פעמים וכן אמר להגה"צ אב"ד מאנטוויודעא שליט"א ביום ד' לסדר קדושים, שהצוה"פ הוקמו בלי שום קולות והם כשונים לכל הדעות בלי שום פקפוק. וכן בנוגע לזכוי הפת ושכירות הרשות, הרי ברור הדבר עד למאור לכל הבקי קצת בכללי הלכות עירובין ומעיין בגוף המ"מ שהבאנו ובשאר ספרי הפוסקים הדנים בענין זה, שההיתר הוא ברור כשמלה בלי שום פקפוק. אך כל מטרתינו היתה לאלו אשר נקטו הן כללא בידם, שכל מה שיש לך להחמיר בעירובין תחמיה, ולאלו אשר חטטו וחרטטו ודייקו לשונות מתאחרונים למצוא תפציהם שאולי לא נתכוונו לאופן הדומה לנידון דידן, אשר אף בשאר מילי לא היה לדבריהם שחר, וכ"ש בעירובין הקל.

והנה במה שהבאנו מש"ת הרדב"ז ח"א ס' ע"ד דבשכירות רשות היכא דלא מצינו להדיא דאינו מועיל אזלין לקולא דבעירובין דתקנתא בעלמא הוא סתמו להקל, הראה לנו ד"ח אחד שרבר זה הוא רש"י מפורש במס' שבת ל"ד ע"א ד"ה בעירובי תחומין וד"ל, אבל עירובי חצירות חומרא בעלמא הוא" עכ"ל. ויש להסמיק לזה גם הלשון בש"ת גינת ורדים א"ח כלל ג' ס' ל"ב וד"ל "ותו דעיקרו של עירוב גזרה דרבנן בעלמא" עכ"ל, וכן מצינו כלשון הזה בכמה פוסקים.

ובעיקר הדין דבעירובין סתמו אזלין לקולא, מצינו גמרא מפורשת שאף בספק חסרון ידיעה עבדינן מעשה אפילו לכתחילה לקולא. והוא במס' עירובין ס"ה ע"ב ריש לקיש ותלמידי דרבי חנינא איקלעו לההוא פונדק, ונסתפקו אם יכולין לשכור הרשות מבעל הפונדק, אמר להן ריש לקיש נשכור, ולכשנגיע אצל רבותינו שבדודים נשאל להן. ובריטב"א שם כתב פ"י דבספיקא דעירוב לקולא עבד ואפילו לכתחילה". ובפסקי הרי"א ז' כתב וד"ל "מי שבא מעשה לידו ונסתפק בדברים הללו, סומך להקל מספק" עכ"ל. והדברים נפלאים עד למאור, שהרי המדובר בסוגיא זו הוא בספק חסרון ידיעה שאינו לכל העולם אשר אפשר לברור, אשר ספק כזה הוא הגרוע ביותר וכמעט ואין שם ספק עלה (ע"י י"ד ס' צ"ח טו"ז סק"ו ובפרמ"ג ס' רס"א א"א סק"א), ועל"ז בעירובין, כל זמן שלא נתברר הדבר, אזלין לקולא.

וא"כ ה"ה לכל אלו שהעלו שאולי אין לשר העיר בזמננו הכח של יכול לסלקו וכדו', הרי כל זמן שלא ביררו הדבר בספרי החוקים לפ"ד הדיטב"א והרי"א והרדב"ז ועוד חבל פוסקים שהורו כן, אזלין לקולא, וכ"ש שבאמת כבר נתברר מספרי חוקי הממשלה, שלהממשלה כאן בארד"ב יש לה בעלות וחוכיות בהקרקעות מה שמעט ולא מצינו בספרי הפוסקים שיהיה לשרי העיר בזמנם, וכמו שבעזרה"ת נאריך בגליונות הבאים מספרי הפוסקים שמצינו שהביאו דרשות שונות בכוחות שרי העיר בזמנם, ובעלות הממשלה בזמננו עולה כמעט על כולנה.

ונסיים בדברי הגה"ק מסאטמאר ז"ע בספרו הק' ויואל משה במאמר שלש שבועות אות קע"ג, מ"ש בשם המהרל"ב"ח במה שנחלק עם חכמי ירושלים בענין הסמיכה, וכ' הרלב"ח וד"ל "אם כי אנחנו מועטים נגד חכמי צפת דנפשי מינן טובא, מ"מ אי אפשר לומר בזה אחרי רבים להטות כי לא נתוועדו יחד להיות שקיל וטרי בדיעותיהם זה כנגד זה, ואין אומרים ככה"ג אחרי רבים להטות אלא כשהוא רובו מתוך כולו. ואף אם יאמרו שיתוועדו עכשיו יחד לדון בדבר זה לא מועיל, דכיון שכבר עשו מעשה ע"פ הוראתם היו נוגעים בדבר וכיסופא להו מילתא למיהדר, ומחמת אותה הנגיעה עושה נטיית דעת לטעות בהאמת וא"א לצדפם למנין הרוב. והאריך בדבר להביא כמה ראיות מן הש"ס דאף באמוראים הקדושים אחר שעשו מעשה ע"פ הוראתם, חשבו להם לנוגעים מטעם זה דכסיפא מילתא למיהדר, וק"ו בחכמי זמננו עיי"ש שהארך. וככה אני רואה עכשיו שיועד אני שיש גם בתוך אגודה רבנים ובע"ב ריאי ה' שכואב להם המעשים האלה וכו', ומחמת אותו הנגיעה עושים טצדקי להצדיק השיטה ואינם מכוונים אל האמת" עכ"ל ועיי"ש מה שהמשיך הגה"ק מסאטמאר ז"ע, שאלו ה' מציאות שיחאספו של ריאי ה' היו יכולין כא"א להגיד דעתו בלי שום פחד ומורא ובל שום נגיעה, יהיה לנו דוב מהיראים לדעת האמיתית אשר כתבתי אבל הוא דבר שא"א כי הדבה ת"ח ויראים מפחדים אף לבוא בשטח זה וכו" עיי"ש המשך דבריו הק' מתורתו הנצחית דברים הקילורין לעינים, ואם בארזים נפלה שלהבת וכו', ומה שאירע ליעקב אירע ליוסף.

יה"ר שחפץ ה' בידנו יצליח, ובזכות שמירת שב"ק אשר כנגד כל התורה שקולה נזכה שלא תצא מכשול מתחת ידינו, ויהא רעוא שתתקדש שם שמים על ידינו, והעושה שלום במרומיו ברחמיו יפרוש עלינו סוכת שלומיו בביאגוא"צ בב"א.

החותמים למען כבוד, עונג, שמירת וקדושת השבת

וועד תיקון עירובין ד'וויליאמסבורג

מתורתן של ראשונים

א"ל רבה בר רב חנן לאבבי מבואה דאית ביה תרי גברי רברבי כרבנן לא ליהויה ביה לא עירוב ולא שיתוף?

(עירובין ס"ח)

הזכרו עוד במעשה זה, דברים שאתה צריך ללמוד מהם הלכה למעשה, והוא שחקרו מבואה דדיירי ב' תרי גברי רברבי כרבנן, לא ליהויה ב' לא עירוב ולא שיתוף.

(מאירי עירובין ס"ט)

אמר הכוזרי... אבל נשאר לי לשאול אותך בעירוב, והוא קלות במצות השבת, איך יתיר מה שאסרו הבורא בתחבולה ההיא הנקלה והפחותה: אמר החבר: חס ושלום שיסכימו המון חסידים וחכמים על מה שיתיר קשר מקשרי התורה, אך הם מזרזים ואומרים עשו סייג לתורה, ומן הסייגות שסייגו שאסרו ההוצאה וההכנסה מרשות היחיד לרשות הרבים ובהפך, מה שלא אסרה זה התורה, ואחר כן גלגלו בסייג ההיא לגלול להרוחה, כדי שלא תחשב לעמל השתדלותם בתירה, ושיהיה ריוח לבני אדם בהשתמשם, ולא יגיעו אל הריוח ההוא אלא ברשות, והרשות הוא עשות העירוב, כדי שתהיה הכרה בין המותר לגמרי ובין האסור ובין הסייג.

(ספר הכוזרי מאמר שלישי אות ג, נ"א)

מבארות רבותינו

העירוב שאין בו עירוב יתעוררו הבעלי בתים שיהיו להם עירוב בעיר בהכשר

ראינו להעתיק בבאן קונטרס "הנהגת אדם" אשר יצא מהני תרי קדושי עליון הוב הגאון המפורסם מ"ה שלמה זלמן זצלה"ה האב"ד דק"ק ווארשא, והרב הגאון הקדוש המאור הגדול מ"ה יצחק זצלה"ה הרב דק"ק ווארקי, ובצירוף כמה רבנים גדולים כ"ע.

לאחינו בני ישראל להטות לבבם לקבל מוסר... ה) במקומות שיש עירובין ישיגת שיהיו כתקנם, ובאותן עירות שאין שם עירובין עדיין, יתעוררו הבעלי בתים בהתעוררות רב שיהיה להם עירובין בהכשר. הכתב הזה ראוי לשלוח מהעיריות הגדולות העתקה להעיריות קטנות, ובכל הבהמ"ד לקבוע על הכותל הפרסם לכל, והעיקר שכל רב ומורה ישיגח על כל הנזכר לעיל, הן כל אלה ראוי כי ראוי ונכון לעורר לב אחב"י ומובטחנו כי ישמעו לקולנו, וזה יפרסם סוכת שלומנו עליו ויסיר מאתנו כל מחלה, ויגן בעדינו מעתה ועד עולם. כל זה יצא מאתנו בצירוף רבנים מכמה קהלות ובא"ע החתום יום ד' י"ט חשוון שנת תקצ"ח לפ"ק פה ווארשא נאם הק' שלמה זלמן מק"ק פוזנן חונה פ"ק ווארשא ונאום הק' יצחק במוהר"ש ז"ל אב"ד דק"ק ווארשא

(מונח בספר מנחת שלמה)

המיעוט כופין את המרובין לעשות לחי וקורה להתיר הטלטול בשבת

בני מבוי כופין זה את זה לעשות לחי וקורה למבוי.

(מוצן משפט סימן קס"ט פ"ב)

בני מבוי כופין זה את זה ואפילו המיעוט כופין את המרובין [נ"ל] לעשות לתי או קורה להתיר לטלטל בשבת כמ"ש בא"ח ס"י ש"ב, ובמבוי מפולש כופין על עשיית צורת הפתח כמ"ש שם בס"י ש"ג, ויש להסתפק בזמ"ז שמעריבין הערים בצורת הפתח אף שהם רחבים ט"ז אמה ואין בה ששים רבוא על"פ הכרעת רבינו הרמ"א שם, והרבה פוסקים חולקים על זה אם יכול אחד לומר לא אתן חלק בזה כי אני חושש להפוסקים האוסרים, ויראה לי דמ"מ צריך ליתן חלקו כמ"ש בס"י קס"ג לענין מקוה דצריך ליתן אף זה שא"צ לה, כמו כן בזה יכולים לומר לו אף שאתה מחמיר על עצמך מ"מ לתקנת העיר אתה מוכרח ליתן, ואינו יכול לומר קים לי כהפוסקים האוסרים כיון שכבר נתפשט היתר ע"פ הכרעת רבינו הרמ"א אין שום אדם יכול לומר קים לי, ועשיית

עירוב הוא מצוה כדמוכח בש"ס [עירובין ס"ח]. (והדברים ק"ו בהרוב את המועטין...)

(ערך השלמן ס"ט)

זאת התורה לא תהא מוחלפת

הנה שמוע שמענו שכמה מבני העיר תמיהין ושילין על העסק העירוב, האם אין שום מקום לחשוש שמא ח"ו ע"י שמירת מצוות עירוב, נדע דבר רע, ויתמעט ח"ו הקדושה משכונתינו ויתרבה ח"ו הטומאה רח"ל ע"י ריבוי הפירצות ופריצות היל"ת - רחמנא לשיזבן מהאי דעתא. הנה כל המתבונן בספרן של צדיקים, תורתן של רבותינו מאורינו זכותם יגן עלינו, מה שכתבו בכח וסגולת העירוב, יראה נכוחה שדברים כעין אלו אינם אלא דעת בע"ב אשר הינם ממש היפך גמור מדעת תורתנו הקדושה. ע"כ ירדנו בגנים לדלות מבארן הזך מתורתן הנצחית של רבותינו הק' נב"מ, מה שגילו לנו כח השפעת העירוב על מקומה, שאדרבה ואדרבה, העירוב ישפיע קדושה וטהרה על המקום בימי השבתות וגם בכל ימות השבוע, ויגרש הקליפות והחיצונים ויתחזק כוחות הקדושה בהמקום. ומכאן על הכלל ללמד יצא על שאר הטענות שהוציאו "המתעקשים המונעים להעמיד עירובין" (עי' שו"ת אבני נזר או"ח סי' רס"ו) נגד מצוה רבה זו.

העירוב מבטל אחיזת הקליפות

"ועל ידי כך (העירוב) יתבטל כח הדינין ותתבטל אחיזת הקליפות, ויוכל האדם להכניס ולהוציא בחצרות ומבואות בלי פחד מהקליפות".

(שער המנוח פ' בשלח דרוש ג)

העירוב מקשר ומייחד הקדושה לבל יהיה אחיזה להחיצונים

ל"ל כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הו"ה אד"ני. לבל יהיה אחיזה לחיצונים ר"ל ולזה עיר של רבים צריכה שיור, כדי שלא תשתכח תורת רה"ר כדפירש"י והיינו כי רה"ר היא

מעשה רב

מאמצים רבים הקדיש המלבי"ם להתקין בבוקארשט חוטי עירובין כדי להציל את יהודיה מאיסור טלטול בשבת. הוא התייצב לפני מושל העיר, גוי, והסביר לו בלשון למודים את חשיבות הדבר מבחינה יהודית, עד שהעניק לו הרשאה חוקית כדרוש לבצע את סידורי העירוב בכל שכונות היהודים. לימים הוסיפו בעיר שכונה יהודית חדשה, אשר בתיה גבלו עם ארמונו של אחד משרי המלוכה, שונא ישראל, והלה שכר אנשי-בליעל לקרוע באישון-לילה את חוטי העירוב. הדבר נודע לטובי-הקהל אחרי מארב ממושך, הענין נמסר לשוטרים, אך אלו חששו מלהסתבך עם השר ולא פעלו בנדון זה כלום. כתגובה על כך הוחלט באוכלוסיה היהודית, להחרים חרם את תוצרתו של שר זה, שהיה מגדולי הייצרנים של קדרות וכלי מטבח, ורוב לקוחותיו היו מישראל. כיון שקרב חג הפסח, והשר, בהיותו מורגל בעונה זאת לקבל הזמנות מלקוחותיו היהודים, הרגיש עכשיו כי החרמוהו, פנה לערכאות ודרש לדון בפלילים את רב הקהילה, המלבי"ם, אשר עושה דין לעצמו ומחרים את תוצרתו בלא שום סמכות. הרב, ללא מורך, הופיע בעצמו בבית-המשפט הרומני, ללא סיגור. הוא טען להגנתו, שזוהי לגבי חובה שאסור להתחמק ממנה, התפקיד שלו מחייבו להורות לבני-הקהילה באלו כלים מותר או אסור ליהודים להשתמש בחג הפסח כמצוות דתם. ולשאלת הקטיגור, מה יסוד יש להטיל דופי בתוצרתו של השר, השיב באומץ: "אדם המסוגל כמותו להסב נזק וסבל לזולת, לקלקל את חוטי העירובין ומאפשרים לאוכלוסיה היהודית לטלטל בשבתות, איננו יכולים לרחוש לו אימון כלשהו בעניני כשרות". והשופטים אכן קיבלו את נימוקיו בהבנה מלאה, וזיכו אותו לחלוטין.

(המעשה הונח בספר סופה וסערה מולדות ימי המלבי"ם עמ' קי"ח-קי"ט)

מקום שיש אחיזה לחיצונים ר"ל וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה, לבל יהי אחיזה לחיצונים ר"ל. אמנם ע"ז צריך לישאר מקום בחוץ לעירוב לאחיותם, ולזה צריכים שיור לעירוב. (אוהב ישראל לשבועות) עירובין הוא מחיצה המפסקת בין הקדושה להקליפות בשכבך תשמור עליך, יש כאן אותיות שבת, ותשמור רמז לשמור, והע' של עליך רמז לעירובין, היא מחיצה המפסקת בין רשות היחיד לרה"ר, להפסיק נגד הקליפות ומדת הדין.

(דרך אמונה פ' ויקהל דרושים לשנת)

במה שעושה תיקוני עירובין בזה מכניס קדושה בהמקום עיניים גבוהים. ואף להמחמירים על עצמם שלא לטלטל אף במקום שיש תיקוני עירוב כהלכות, ע"ז נתקדש המקום בעשיית תיקוני המבוי. [ושמעתי שיש מגממים על המחמירים. וכמדומה שתלו עצמם בדברי סה"ק בני יששכר [בחודש אדר מאמר ב' דרוש ז'] שלא נכון בעיניו הקדושים שיטת המחמירים שלא לאכול משאלת חכם אף שיש היתר ברור. משום דכיון דנתברר ההיתר עפיתוה"ק נתעלה האיסור להיות היתר, ועפ"ש י"ד סוסי קט"ז. אולם אין זה דמיון כלל, דקדושת הארץ נתעלה במה שנעשו תיקוני המבוי כציווי חז"ל ונתעלה מרה"ר לרה"י, ואף אם כל אחד מבני המבוי לא יצא איש ממקומו, וג"כ חל על הארץ הקדושה. משא"כ דבר אכילה שצריך להתעלות ע"י אכילת אדם מישראל בנטי' ובברכות וכדומה. ובפרט שהמחמירים חשו שמה נפסק חוטי העירוב בבלי דעת.

ומריש הוי קשיא לי הלא בסוכה מבואר בא"ח סי' תר"ל ס"ה דנהגו עכשיו לעשות בסוכת מחיצות שלימות, כי אין הכל בקיאות. ומי שאין לו כדי צרכו למחיצות, עדיף לעשות ג' שלימות מד' שאין שלימות רק ע"י היתר לבדו וצה"פ יעו"ש, א"כ כיון דהיתר לבדו וצה"פ אין היתר על צד המוכרח, אמאי אינו מבואר שנכון להחמיר מלטלטל אף במקום שיש צוה"פ. אולם לפימ"ש התוס"י

עירובין כ"ג דעירובין לאו מצות שנאמר דיש חילוק בין לכתחילה לדיעבד, א"כ שפיר אין צריך בהיתר הטלטול שיהי' מחיצות ע"צ המוכרח, משא"כ בסוכה דמצוה הוא וצריך לחפש לעשות ע"צ המוכרח. ועי' בפנים שס"ג ס"ק י"ב. ובכן אשרי חלקם של המשתדלים בעשיית עירובין בכל מקום האפשרות אם מפאת ההלכה כמ"ש החת"ס סי' צ"ט שהובא בכלל י"ג ומפאת סודות' הנעלמים וכדי להרחיב מקום הקדושה. ויה"ר שזכה במהרה בימינו לביאת משיח. והי' ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

(פמחא זוטא נהקדמה)

העירוב מהפך מידת הדין לרחמים

...וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו ח"ו העירוב שעשינו ב"ה על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד, דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הנורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התעור אותי אלקים, ושם הו"ה ב"ה הוא לשון יחיד, (וחוץ מזה שם הוי' הוא רה"י רחבו ד' אותיות גבוה עשרה במילוי ו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת) וכשעושיין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלקים להויה ב"ה, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונזכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן. (דרשות לחם שלמה להג"ק משימליא הי"ד לשמחת תורה דרוש ע') והשופטים אכן קיבלו את נימוקיו בהכנה מלאה, וזיכו אותו לחלוטין.

(המעשה הונח נספח כופה ופערה מולדות ימי המלני"ס עמ' קיח-קיט)

בהמשך למה שהבאנו בדעתנו של כ"ק אדמו"ר בעל ויען ווסף מפאפא זצוק"ל ח"ע, הגנו מביאים עדות מלמדיו ונאמנו מה ששמענו בעצמם מפיו הק' בענין זה

עדות ש"ב ונאמנו של כ"ק אדמו"ר בעל ויען ווסף ז"ע, הגה"צ גאב"ד יאקע שליט"א

ב"ה לכבוד הרב הגאון הגדול, מרביץ תורה לעדרי צאן קדשים, מוכתר בנימוסין בנש"ק מ"ה חיים יהודה כ"ץ שליט"א אב"ד דק"ק סערדאהעלי יע"א במענה לבקשתו הנני בכתב ישר דברי אמת אין שהיה לי שיחה נעימה עם כ"ק אדמו"ר הגה"ק אב"ד פאפא זצ"ל בערך איזה חדשים לפני פטירתו לחיי העולם הבא, בתוך הדברים שאלתי דעתו בענין תיקון עירובין בברוקלין, ענה לי, בודאי עלינו מוטל לתקן העיר בעירוב המתיר הוצאה בשבתות, דודי הקרן לדוד בשבתו על כס הרבנות בעיר סאטמאר, ראשית עבודתו היה לתקן העיר בעירוב, וכך המשין השיחה בעבר נכנסתי לכ"ק מרן הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל, הצעתי לפניו תיקון עירובין בווייליאמסבורג, וענה בחיוב ונתן הסכמתו המלאה, אלא ששאל שמי יהיה אחראי בעד תיקונו שיהיה באופן המועיל, והשבתי שהעיר ימנה רבנים שישגיחו שיהיה הכל על מכונו וכדינו ויפקחו על הכשירו, והמשין האדמו"ר מפאפא זצ"ל, בשבוע זו שלחתי בני הגדול מ"ה יעקב יחזקי' נ"י שסייר בעידונו כל המקומות הפירצות שצריכין תיקון, בכדי לכוון העירוב על מכונו. בזה יצאתי יד"ח לברר מקחו של צדיקים מרן זצ"ל ז"ע.

בעה"ח י"א חשון תש"ס לפ"ק חיים ישעי' קעניג, אב"ד ה"ל

עדות הגאון האדיר בעל משנה הלכות שליט"א גאב"ד אונגוואר

מתוך מה שכתב בשנת תשמ"א בקו' אום אני חומה בחיים חיותו של כ"ק אדמו"ר מפאפא זצוק"ל ... ושוב פגשתי עמו (כ"ק אדמו"ר מסאטמאר שליט"א) פעם שלישית לסיבה אחרת ושאלתי עוד בענין זה ואמר לי שהוא מסכים לזה היות כי כ"ק ש"ב האדמו"ר מפאפא דעתו שצריך לתקן עירוב, והגם שאינו רוצה לכתוב מכתב שמסכים לטעמים הידועים לו, אבל כיון שכ"ק אדמו"ר מפאפא מסכים אין צריך עוד, והוא לא יעשה היפוך כ"ק אדמו"ר מפאפא, ויש לסמוך ולעשות הכל ככל היוצא מפי כ"ק האדמו"ר מפאפא, על"פ הסכים לתקן העירוב בבארא פארק, וכן הסכים הרב הגאון ר' יתקאל ראטה ואמר בפירוש לאחר שנתברר לנו שאין התנגדות מצד קהילות סאטמאר, עכ"פ מהרבנים שלהם התקיימה אסיפה עם כמה רבנים פה בבארא פארק ודברו עם קצת גאוני' כגון הגאון ר' ישראל יצחק פיעקארסקי שליט"א, ואני הייתי עם לערך עשרה ת"ח אצל כ"ק אדמו"ר מפאפא שליט"א, והסכים וזי"ח לעשות העירוב, ודברתי עם יד"ו הגאון ר' פישל הערשקאוויטש שליט"א והרב הגאון מיאקא שליט"א וכולם נתנו עדיהן ואמרו שמצוה לערב...

עדות הגה"צ

אבדק"ק מוזשאי שליט"א

ומעתה מה ששמעתי מהאדמו"ר גאב"ד פאפא זצ"ל, זה כמה שנים הפיצו מודעות שיש לברוקלין דין רה"ר דאורייתא, ובין החתימות ה' שמו של גאב"ד פאפא זצ"ל. ובהיותי עמו, להבה"ח, שאלתי ע"ז, והשיב בפני קהל ובתוכם הגבאי מוהר"י הלפרט נ"ו וא"ד; הלא אני כתבתי תשובה להרב ר' מיכאל בער (ווייסמאנדעל זצ"ל) שיש לעשות עירוב אפילו במאנהעטן לפי פסק הש"ע שאפילו ס"ר בוקעין צריך שתהי' הרחוב משער לשער ואין רחוב כזה, ומצוה לעשות עירוב עכ"ד. (מתוך מכתבו למען העירוב בכ"פ בשנת תש"ס)

... האדמו"ר גאב"ד פאפא זצ"ל חזק ועידד הרבה עשיית העירוב בווייליאמסבורג בשעתו, ולפנינו עדים נאמנים ששמעו ממנו שהתייעץ בזה עם רבינו מסאטמאר והסכים לזה.

ובשעת עשיית עירוב בפלעטבוש שאלתי להבדיל בין חיים לחיים את הגה"צ אב"ד פאפא זצ"ל היות ומפיצים מודעות שברוקלין הוא רה"ר ושמו חתום שם, אם ס"ל כן, והשיב; אני, הלא כתבתי בכתב תשובה להרח"ד ווייסמאנדל (זצ"ל) שיעשה עירוב במאנהעטן משום שאין רחוב משער לשער, ובנוגע להחתימה באו אלי שני ת"ח, ולא הייתי בקו וחמתתי לכבודם בלי לעיין, עכ"ד.

ועי' בשו"ת ויען ווסף סי' קל"א מ"ש ולפי"ז הרחובות הגדולות של נוא יארק בכח ב' טעמים אין להם דין רה"ר דאורייתא וכו' עכ"ל עיי"ש שכ' מחמת מחיצות הבתים ומחמת שאינן מפולשין. ועי' בקונטרס שמח תשמח ש"ל ע"י תלמידו הרה"ג ר' שמעלקא פריעדמאן שליט"א מו"ץ התאחה"ר שכ"ק אדמו"ר זצוק"ל כתוב לו תשובה זו בשנת תשמ"א.

לתועלת הרבים האבן מיר צוגעשטעלט די פאלגענדע טעלעפאן
 נומבערס ווי מען קען הערן איבער די כשרות פונעם עירוב:

(718) 387-4498 • (917) 23-EIRIV (34748)

מפת העירוב

כתב הכשר

במ"ד
 א לסדר כוחא יבא ארין אל הקדש, תשס"ג
 הניני בזה במסירת מודעה להוועד הרבנים שליט"א שע"י וועד תיקון
 עירובין דוויליאמסבורג יצ"ו, שבעזרת השם יתברך עברנו ובדקנו את
 הצורות המתחים שנתקנו לערב את כל שכונותינו וויליאמסבורג
 המעטירה והכל נעשה כדת וכדין ובאופן מעולה עד מאד נבינח
 ובחשכל.

ובזה באנו להכשיר העירוב ויכולין לסמוך
 עליו בלי שום פיקפוק כלל וכלל.

חזאת למדעי שכל היתר הטילטול ע"י הכשר זו הוא רק על הגבולות
 המסומנים ב"מפה" שיתפרסם ע"י הוועד תיקון עירובין ולא יותר,
 מטעם שאל"כ יחזן שיוציאו גם מחוץ לגבול העירוב - שלא נודע
 לרבים ואין לדבר סוף, ועל הטילטול מתוך להגבולות אין האחריות
 עלינו.

וע"י באנו עה"ח

אברהם פישל העירובין אגודת
 אגודת העירובין יו"ר

אברהם פישל
 אגודת העירובין יו"ר

אגודת העירובין אגודת
 אגודת העירובין יו"ר

הק שלום קרין
 אגודת העירובין יו"ר

לפי עצת הרבנים המכשירים שליט"א, הרחקנו צורות הפתח רחוק
 מחוק מגבולות וויליאמסבורג, ונעשו באופן שלא יוכר לעין הרואה, ורק אם
 מראין לו יראוה, ואין מגלין אלא לצנועין.
 אבל כדי שלא יצא מכשול ח"ו, נצטוינו מפי הרבנים המכשירים שליט"א
 להשים קץ וגבול שעד שם יהיה מותר לטלטל, וכל המטלטל הלאה
 מהגבולות המסומנים, אין זה על אחריות הרבנים המכשירים שליט"א,
 והקולר תלוי על צוארו. ואשר על כן השומר נפשו לא יטלטל רק עד
 הגבולות המסומנים.